

vergadering **C114 – CUL15**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 7 februari 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de invulling van de filmkeuring bij overheveling naar de gemeenschappen

- 663 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Marius Meremans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekomst van de filmkeuring in Vlaanderen

- 690 (2012-2013)

3

Vraag om uitleg van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekomst van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom

- 717 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het achterhouden van informatie met betrekking tot de subsidiëring door Marokko van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom

- 741 (2012-2013)

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de financiering van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom

- 760 (2012-2013)

7

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

**Vraag om uitleg van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de invulling van de filmkeuring bij overheveling naar de gemeenschappen
- 663 (2012-2013)**

**Vraag om uitleg van de heer Marius Meremans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekomst van de filmkeuring in Vlaanderen
- 690 (2012-2013)**

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister, collega's, de bevoegdheid van de filmkeuring is opgenomen in het institutioneel akkoord over de zesde staatshervorming en wordt overgeheveld naar de gemeenschappen, "mits er in een aangepaste oplossing wordt voorzien voor Brussel".

De hervorming van de filmkeuring is een dossier dat al lange tijd op de tafel ligt. De huidige wet uit 1920 is verouderd en ontoereikend omdat ze enkel van toepassing is op de cinemafilm. De labeling is niet transparant en de criteria zijn onduidelijk. Er zijn ook praktische problemen met de werking van de filmkeuring. Op dit moment wordt de keuring uitgevoerd door een federale commissie, ondersteund door personeel van het departement.

De voorbije jaren heeft een federale ambtelijke werkgroep een nieuw systeem uitgewerkt. Volgens dat systeem zouden de distributeurs zelf hun films onderbrengen in drie leeftijdscategorieën – alle leeftijden, vanaf 12 jaar en vanaf 16 jaar –, aan de hand van goed omschreven criteria over de aanwezigheid van discriminatie, drugs, angst, seksualiteit, geweld en grove lichaamstaal. Een commissie, telkens voor een derde samengesteld uit experts in jeugdrecht, vertegenwoordigers van de sector en vertegenwoordigers van het publiek, zou instaan voor de behandeling van klachten.

Met de beslissing tot overheveling van de bevoegdheid van de filmkeuring naar de gemeenschappen, werd de situatie grondig gewijzigd. Minister, in uw antwoord op mijn schriftelijke vraag van 5 april 2012 stelde u wel dat de voorbereidingen van de federale ambtelijke werkgroep zouden kunnen dienen als basis voor het uittekenen van een eigen regeling. Over het voorgestelde systeem zou volgens u een consensus bestaan over de gemeenschapsgrenzen heen. In datzelfde antwoord zei u ook dat uw administratie de overheveling zou voorbereiden en een nieuw systeem zou uitwerken. De filmsector zelf heeft intussen aangegeven dat men zich kon vinden in het systeem dat werd uitgewerkt door de federale ambtelijke werkgroep. Men gaat akkoord met de voorgestelde criteria en met het principe van autoregulering en de instelling van een beroepscommissie. In het licht van de beslissing tot overheveling van de bevoegdheid pleit de sector voor een uniform systeem voor het hele land, om te vermijden dat films een andere labeling krijgen in verschillende gemeenschappen.

Minister, hoever staat uw administratie met het voorbereiden van de overheveling van de bevoegdheid van de filmkeuring? Met welke partijen wordt hierover overleg gepleegd, en wat zijn de standpunten van deze verschillende partijen? Is er intussen meer duidelijkheid over hoe het nieuwe systeem er zal uitzien? Kunt u dit kort toelichten?

In uw antwoord op mijn schriftelijke vraag van 5 april 2012 stelde u dat de FOD Justitie ervan uitging dat de effectieve overheveling per 1 januari 2014 een feit zou zijn. Is die timing nog steeds haalbaar? Zo neen, waarom niet?

In de context van dit dossier moet ook de kwestie van de 'keurlonen' uitgeklaard worden. Deze vergoeding, die de filmproducenten moeten betalen om hun films te laten keuren, wordt momenteel niet meer geïnd omdat de Raad van State vraagtekens heeft bij de wettelijkheid ervan. Wat is de stand van zaken? Is er intussen juridische duidelijkheid over de wettelijkheid

van de keurlonen? Wat betekent dat voor de eventuele overheveling ervan naar de gemeenschappen? Er dient ook overleg te worden gepleegd over de eventuele uitbreiding van de keuring tot andere media en gegevensdragers. Dat is belangrijk in deze tijden van technologische evolutie. Hoever staat het daarmee? Hoeveel films werden gekeurd in 2012 en wat was het resultaat van deze keuring?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Voorzitter, minister, collega's, ik heb enkele weken geleden het bericht in De Morgen gelezen, maar ook in het tijdschrift 'Auteurs en media'. Professor Voorhoof roept daarbij op om de huidige federale materie inzake de filmkeuring zo snel mogelijk naar de gemeenschappen over te hevelen. Dat is zo afgesproken, maar het is nog steeds geen feit. Hij pleit ook voor een gemeenschappelijke regeling voor Brussel-Hoofdstad. Ideaal zou zijn dat er een Europees initiatief voor classificatie voor alle audiovisuele producties zou zijn, maar daar kunnen we niet op wachten.

Minister, in oktober 2011 stelde u nog in een antwoord op een vraag van collega Yüksel dat het departement Cultuur de taak had om de expertise die werd verworven in de ambtelijke werkgroep, te vertalen naar een decretale regeling.

Daarnaast verwees u naar nog te voeren onderhandelingen over samenwerking met de andere gemeenschappen en over de implementatie van een nieuwe regeling, ook in Brussel. U verwees ook naar het systeem van co- of autoregulering zoals bijvoorbeeld Kijkwijzer in Nederland. Daar wordt dat bepaald door het Nederlands Instituut voor de Classificatie van Audiovisuele Media (NICAM) en een controletoezicht door het Commissariaat van de Media. Ook daar wou u nog naar kijken.

Minister, in uw meest recente beleidsbrief klonk het zo: "In 2013 zullen de nodige wettelijke initiatieven en samenwerkingsakkoorden worden voorbereid om de overdracht van de bevoegdheden met betrekking tot de filmkeuring uit te voeren."

Minister, wat is de stand van zaken met betrekking tot de overdracht van de filmkeuring naar de gemeenschappen? Wat hebt u gedaan sinds het laatste debat? Welke stappen plant u het komende jaar nog te nemen? Hoe werkt de filmkeuringscommissie momenteel verder tot er een nieuwe regeling is uitgewerkt? Heeft die een budget? Zo ja, wie betaalt dat? Hoe kijkt u naar systemen van coregulering? Is er onderzocht hoe we dit in Vlaanderen kunnen implementeren? Is het systeem van Kijkwijzer eenvoudig te implementeren in Vlaanderen? Of zijn daar nog ettelijke problemen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voor alle duidelijkheid, voor de effectieve overheveling zijn we afhankelijk van de beslissing, zowel de bespreking als de goedkeuring, door het federaal parlement. Die beslissing is vandaag nog niet genomen.

Ondertussen zitten we niet stil. We bereiden dat wel degelijk voor. Het klopt dat de distributiesector zelf heel sterk aandringt op een uniforme regeling voor het hele Belgische grondgebied. We zullen dus een samenwerkingsakkoord moeten afsluiten met de andere gemeenschappen en we zullen moeten nagaan hoe we dat oplossen voor Brussel.

Mijn administratie heeft een draaiboek opgemaakt, zodat we, als de overheveling er is, snel te werk kunnen gaan. Deze kwestie komt ook aan bod op het overlegplatform Filmsector. Daar zitten alle deelnemende overheden in. Ik verwacht dat de voorbereiding voor het wettelijk instrumentarium dit jaar kan worden afgerond, zodat we klaar zijn als de federale overheid het overdraagt.

Dit wordt besproken in het overlegplatform Filmsector of het platform Cinema. Dat platform brengt de gemeenschaps-, gewest- en federale overheden en de belangengroepen samen voor alle kwesties die te maken hebben met het filmbeleid. Er bestaat een consensus over het voorstel dat die werkgroep heeft uitgewerkt.

Vandaag werkt de commissie nog altijd volgens een oude wet, de wet-Vandervelde van 1 september 1920 over de filmkeuring. Het uitvoeringsbesluit is een koninklijk besluit van 27 april 2007, houdende oprichting van de commissie voor de filmkeuring.

Concreet worden de commissieleden uitgenodigd voor de visie van de film, waarna ze hun oordeel doorgeven aan het secretariaat, dat op zijn beurt de filmdistributeurs op de hoogte brengt. De hele procedure verloopt schriftelijk, maar elektronisch via e-mail. Twee personeelsleden van het departement nemen het secretariaat van de filmkeuring waar, naast hun overige taken. De commissie beschikt niet over een apart budget.

Als uitgangspunt ligt een systeem voor dat de verantwoordelijkheid voor de classificatie bij de distributeurs of, in onderling akkoord, bij de producent legt. Op basis van één of meer van de volgende elementen, discriminatie, drugs, angst, seksualiteit, geweld en grove taal, zullen films worden ingedeeld in drie leeftijdscategorieën: geschikt voor alle leeftijden, geschikt voor kijkers vanaf 12 jaar of geschikt voor kijkers vanaf 16 jaar.

Tegen elke classificatie kan klacht worden ingediend door een meerderjarige persoon. Ontvankelijke klachten zullen door een commissie worden beoordeeld. Deze commissie, met ten minste drie en ten hoogste negen leden, zal volgens taalpariteit worden samengesteld uit experts in jeugdrecht en uit vertegenwoordigers van de sector en van het publiek, die elk een derde van de stemmen zullen vertegenwoordigen.

In geval van een gegronde klacht zal de commissie overgaan tot herclassificatie van de film. Ze zal sancties kunnen opleggen aan de in gebreke blijvende distributeurs, met name een verwittiging, een boete of de verplichte aanplakking van een bericht bij de ingang van de bioscoopzalen. Er zal ook in een beroepsprocedure worden voorzien.

Deze werkwijze verzoent een volledige responsabilisering en het overheidstoezicht. Het is een combinatie van de beide omdat we op die manier ingaan op het feit dat de sector zelf het wat en hoe kan inschatten. Bovendien wordt dit voorstel, anders dan het Kijkwijzermodel, ruim gedragen door de sector zelf en door de diverse overheden.

In een rapport uit 2003 van de Universiteit Gent over de filmkeuring werd de recurrente werkingskost van een Vlaamse instelling naar het model van het NICAM, dat verantwoordelijk is voor Kijkwijzer, geraamd op ongeveer 700.000 euro per jaar, geheel of gedeeltelijk ten laste van de overheid en exclusief licentievergoedingen voor het gebruik van de pictogrammen en het coderingsformulier. In de huidige periode van budgettaire krapte is dit niet vanzelfsprekend.

De timing van de overheveling is een verantwoordelijkheid van de federale overheid. Daar is vandaag nog geen duidelijkheid over.

Ook het aanrekenen van de keurlonen is een federale bevoegdheid, en dit zal bij de bespreking van de overheveling ook aan bod moeten komen.

Verder vraagt u naar de stand van zaken van het overleg over de eventuele uitbreiding van de keuring tot andere media. Voor alle duidelijkheid, de in het vooruitzicht gestelde keuring heeft enkel betrekking op films die in bioscopen worden vertoond. Voor televisieprogramma's is er een andere regeling – dat zou u in deze commissie moeten weten. De artikelen 42 tot 43 van het Mediadecreet bepalen dat televisieomroeporganisaties geen programma's mogen uitzenden die de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen ernstig zouden kunnen aantasten, met name programma's waar pornografische scènes of beelden van nodeloos geweld voorkomen. Programma's die schade kunnen toebrengen aan de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen mogen niet worden vertoond, tenzij door de keuze van het tijdstip van de uitzending of door technische maatregelen wordt gewaarborgd dat minderjarigen die uitzendingen normaal gezien niet kunnen zien of beluisteren. Als dergelijke programma's ongecodeerd worden uitgezonden moeten ze worden voorafgegaan door een akoestische waarschuwing of moeten

ze gedurende de gehele uitzending herkenbaar zijn via een visueel symbool. De Vlaamse Regering kan ook bijkomende regels opleggen voor het vermelden van bepaalde beelden en signalen bij de vertoning van sommige programma's die voor bepaalde leeftijdscategorieën een probleem zouden kunnen zijn. Toezicht daarop wordt uitgeoefend door de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM).

Voor computergames is er de Pan European Game Information (PEGI), waar door middel van pictogrammen en leeftijdclassificatie een overzichtelijk richtsnoer aan de consument wordt gegeven. Het is een globale regeling voor geheel Europa, wat natuurlijk wel een goede zaak is, omdat die games meestal niet alleen voor ons land worden gemaakt.

In 2012 zijn 364 films gekeurd. Het resultaat van die keuring is: 313 films kinderen toegelaten, 33 geschikt voor kinderen vanaf 12 jaar en 18 geschikt voor minderjarigen vanaf 16 jaar.

Collega's, we zijn dus volop bezig met de voorbereiding. De administratie en mensen op het terrein hebben al heel wat voorbereidend werk gedaan. Ze zorgen ervoor dat we snel kunnen gaan. Voor de timing zijn we natuurlijk wel afhankelijk van de federale beslissing tot een effectieve overheveling.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, bedankt voor uw uitgebreid antwoord. Ik onthoud een aantal zaken. Er is nog geen beslissing genomen in het federale parlement. De timing om operationeel te zijn tegen 1 januari 2014 is op dit moment nog niet gepreciseerd en u kunt niet garanderen dat die deadline zal worden gehaald. Het Overlegplatform Filmsector en Cinemasector is een goed forum om die zaken te bespreken. De keuringen vinden tot nu toe nog altijd plaats volgens de wet van 1920.

U hebt ook gezegd dat, op basis van de studie van de Universiteit Gent, de werking van de Kijkwijzer geraamd wordt op 700.000 euro, wat gezien de budgettaire context niet evident is. U zegt ook dat de Kijkwijzersuggestie, die professor Voorhoof enkele weken geleden in de media heeft gelanceerd en waar de collega ook naar verwijst, niet wordt gedragen door de volledige sector. Heb ik dat goed begrepen?

Minister, er is de keuring volgens de huidige wet, voor de televisie is er het Mediadecreet en voor games en dvd's is er het Europese kader. Kunnen we op basis van die drie systemen vermijden dat een programma op televisie een andere labeling krijgt dan in een cinema of dan bij films uit de winkel? Kunnen we ervoor zorgen dat de drie systemen op elkaar worden afgesteld om films die op verschillende platforms worden vertoond hetzelfde label krijgen?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Minister, bedankt voor uw uitgebreid antwoord. U hebt niet stilgezeten, en ik had dat natuurlijk ook niet verwacht van u. Maar als we het systeem van het NICAM op de Vlaamse Kijkwijzer toepassen, moeten we daar inderdaad een bedrag van 700.000 euro voor uittrekken. Ik heb ook begrip voor de budgettaire toestand, maar niettemin blijft het misschien wel een aandachtspunt voor de komende legislaturen om daar toch, indien mogelijk, een budget voor vrij te maken.

Ik deel wel de bekommernis van collega Yüksel. Voor computergames bestaat een aparte label (PEGI). Voor de televisie is er controle door de mediaregulator. Die systemen zouden op elkaar moeten worden afgestemd, anders gaan we in de toekomst problemen krijgen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik wil nog even een paar zaken verduidelijken. Ik heb verklaard dat we in het overlegplatform aan een consensus werken. Indien we het in de studie van de Universiteit Gent gesuggereerd systeem zouden overnemen, zouden we een apart instituut moeten oprichten. Dat zou ons 700.000 euro kosten. Om die reden hebben we voor een ander systeem gekozen. Dit systeem vormt een tussenweg tussen de zelfregulering door de sector

en een systeem met een beroepsmogelijkheid. Op grond van dit systeem hoeven we geen nieuw instituut op te richten. We zijn er niet echt voor gewonnen nieuwe structuren in het leven te roepen.

Wat we hebben uitgewerkt en nu op tafel ligt, gaat verder dan de bestaande federale filmkeuring. Het systeem is natuurlijk enigszins anders. Er verandert echter niets aan het feit dat er verschillen kunnen zijn tussen de Kijkwijzer en de aanduidingen in de bioscoop. Ik zal die bemerking over de bekommernis om eventuele tegenstrijdigheden onthouden en tijdens een vergadering van de werkgroep naar voren brengen. Het overlegplatform kan dit dan nader bekijken en een oplossing zoeken.

Het lijkt me een goede zaak die bezorgdheid te noteren. We kunnen de tijd nemen om na te gaan of we hiervoor een oplossing kunnen vinden. Elk systeem heeft voor- en nadelen: het perfecte systeem bestaat niet. Ik ben het er echter mee eens dat we moeten nagaan of we alles niet beter kunnen afstemmen.

Wat de televisie betreft, vind ik het een goede zaak dat het Mediadecreet in een bijkomende mogelijkheid voorziet om voor televisie-uitzendingen andere criteria te hanteren dan voor bioscoopvertoningen. Volgens mij is dit soms nodig. Het uitgangspunt is immers anders. Met die nuance kunnen we dit perfect in het overlegplatform laten bespreken.

We werken voort. We hopen dat de overheveling door de federale overheid snel een feit kan worden. Misschien kunnen we allemaal onze partijgenoten in het federaal parlement vragen hier snel voldoende werk van te maken.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Volgens mij vormen de afspraken in verband met de coregulering en de klachten een goed systeem. Misschien moet dat punt ook tijdens de denkoefening over mediawijdsheid aan bod komen. Het gaat om het raakvlak tussen media en onderwijs. In die context moeten we hier misschien ook aandacht aan besteden.

Tot slot hoop ik dat de timing toch nog zal worden gevolgd.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekomst van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom
- 717 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het achterhouden van informatie met betrekking tot de subsidiëring door Marokko van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom
- 741 (2012-2013)

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de financiering van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom
- 760 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, het is vrij ongezien dat een voorzitter ad interim van een culturenhuis de minister ervan beschuldigt de commissie voor te liegen.

- *De heer Veli Yüksel treedt als voorzitter op.*

Op woensdag 23 januari 2013 heeft de minister op Radio 1 gereageerd op de uitspraken van de voorzitter ad interim van Daarkom over de onzekere situatie van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom. De lijdensweg van Daarkom is in deze commissie reeds voldoende toegelicht. We hebben er vrij recent nog een debat over gehouden. Iedereen is het er allicht over eens dat we met betrekking tot de toekomst van Daarkom in een cruciale fase zijn aanbeland.

De minister moest tijdens dit interview op de vrij zware beschuldigingen van de voorzitter ad interim reageren. Als ik het goed heb begrepen, is diens mandaat ondertussen trouwens afgelopen. We weten allemaal dat het voor Daarkom stilaan D-Day is. Dit levert blijkbaar de nodige spanningen op.

Zoals tijdens de commissievergadering van 10 januari 2013 reeds is vermeld, is het stuurcomité een nieuwe regeling overeengekomen. Als ik het goed heb begrepen, heeft het stuurcomité op 28 januari 2013 opnieuw vergaderd. Tijdens die vergadering zijn de beslissingen van december 2012 volmondig bekrachtigd.

Die beslissingen omvatten het engagement van de Vlaamse Gemeenschap om in een bijkomende financiering van 100.000 euro te voorzien voor de infrastructuurwerken. Daarnaast is beslist het convenant tussen de Vlaamse Gemeenschap en Marokko te amenderen. De Vlaamse Gemeenschap zou haar jaarlijks werkingsbudget van 515.000 euro handhaven. Marokko zou instemmen met een jaarlijkse werkingssubsidie van 250.000 euro. Tot slot is bepaald dat in 2013 uitzonderlijk 100.000 euro mag worden besteed aan infrastructuurwerken.

Tijdens diezelfde commissievergadering heeft de minister vermeld dat de Vlaamse Regering heeft beslist een stap verder te gaan dan het stuurcomité. De Vlaamse Regering heeft Marokko om een gelijkwaardig engagement gevraagd.

Ik heb de minister op 10 januari 2013 gevraagd wat met een gelijkwaardig engagement wordt bedoeld. Indien we abstractie maken van de huurgelden en dat bedrag even terzijde schuiven, lijken de bedragen me een gelijkwaardig engagement in te houden. We weten immers dat het door Marokko beloofde geld volledig in België zal worden uitgegeven en Marokko daar in wezen zelf geen voordelen uithaalt.

Tijdens het radio-interview heeft de minister deze eis met betrekking tot de gelijkwaardigheid herhaald. Ze heeft verklaard dat de Vlaamse Regering van oordeel is dat 750.000 euro niet volstaat om een volwaardige werking uit te bouwen. Ik wil u eraan herinneren, minister, dat een van de eerste beleidsdaden van deze regering de beslissing was om het bedrag dat Daarkom kreeg, bijna te halveren. Nu stelt u dat er een evenwaardig bedrag moet komen. U spreekt over een bedrag tussen de 200.000 en 300.000 euro. Toen ik u op 10 januari vroeg wat een gelijkwaardig bedrag precies is, kon u geen precies cijfer geven. Ik hoop dat u dat vandaag wel kunt. U stelt dat de toekomst van Daarkom afhangt van dat evenwaardige engagement van Marokko, zonder hetwelk een volwaardige werking van Daarkom niet mogelijk is.

U stelde in hetzelfde radio-interview dat u verwacht dat Daarkom op basis van de bestaande werkingsmiddelen een werking uitbouwt en daarvoor, in afwachting van het beëindigen van de renovatiewerken, uitwijkt naar een andere locatie.

Op 10 januari heb ik u gevraagd of er middelen zijn om een werking uit te bouwen op een andere locatie. Ja, hebt u toen geantwoord. Maar ik heb daar mijn twijfels bij. Ik zou graag van u horen hoeveel middelen er vandaag zijn om die werking op locatie uit te werken.

Tot slot vermeldde u dat u tot op heden nog geen meerjarenplanning ontvangen had en dat u er bij Daarkom op zou aandringen om orde op zaken te stellen. Dit is zo'n beetje een wurggreep op Daarkom, minister. Hoe kan men in hemelsnaam een meerjarenplanning uitwerken als men nog niet weet of er een akkoord is over het bedrag? Gaat het om 750.000 euro in totaal, of zal het enkel die 500.000 euro zijn? Het is dus heel moeilijk om die meerjarenplanning uit te werken, omdat er nog geen duidelijkheid is over het bedrag.

De beschuldigingen van de interim-voorzitter aan uw adres leggen de grote spanningen tussen Daarkom en de minister van Cultuur bloot. Hypothekeert dat het verdere verloop van het dossier? Zijn er al stappen ondernomen om de contacten opnieuw te normaliseren? Welke contacten zijn er al geweest, andere dan met Daarkom?

Hebt u al antwoord gekregen van Marokko? Blijkbaar had Marokko op 13 december al een brief gestuurd, waarin werd gesteld dat men 250.000 euro zou bijdragen. Heeft Marokko dat intussen opnieuw bevestigd in een brief? Tot welk bedrag heeft Marokko zich geëngageerd?

Als dat niet het geval is, wanneer verwacht u het antwoord? Bent u momenteel in contact met Marokko over dit dossier? Wat gebeurt er als men het antwoord, dat al op 13 december beschikbaar was, gewoon herhaalt? Is dat voldoende voor u, of zal daar een negatief antwoord op komen, en riskeren we dan niet in een diplomatiek incident terecht te komen? Hoe zult u Marokko ervan proberen te overtuigen om extra financiële middelen vrij te maken?

Anticipeert u al op de mogelijkheid dat Marokko niet zal ingaan op de vraag van de Vlaamse Regering? Welke toekomst ziet u dan voor Daarkom? Wat is het scenario daarvoor? Vandaag zit Daarkom immers in een wurggreep. Voor 2013 kan het geen plannen maken, want er is absoluut geen zekerheid of Daarkom überhaupt zal blijven bestaan, en over welk bedrag het eventueel zal beschikken om een programmatie voor te stellen.

U verwacht dat Daarkom een werking ontplooit op basis van de huidige toelage en daarvoor op zoek gaat naar tijdelijke locaties. Het zoeken van een tijdelijke locatie voor die werking vergt extra kosten. Bent u bereid, op basis van een concrete programmatie, in extra middelen te voorzien?

Bent u al bezig met de meerjarenplanning? Zoals daarnet gezegd, lijkt mij dat bijzonder moeilijk als er geen duidelijkheid is over het bedrag.

Minister, we moeten in dit dossier heel goed oppassen dat we geen comateuze patiënt creëren, en over enkele maanden moeten vaststellen dat de patiënt niet meer levensvatbaar is.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, collega's, op 10 januari hebben we al uitgebreid gediscussieerd over dit thema. Ik hoef dat niet meer allemaal te herhalen, behalve de vaststelling dat het van bij het begin verkeerd is gelopen. Er is van alles gebeurd, goed bedoeld, slecht bedoeld, maar er waren ook veel tegenslagen, de wet van Murphy in het kwadraat.

– *De heer Philippe De Coene, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Het is dan van kwaad naar erger gegaan. De indruk ontstaat dat een aantal mensen liever van dat project af willen, ware het niet dat er toch een geschiedenis is, een dure huurprijs enzovoort. Er zijn een aantal factoren die het moeilijk gemaakt hebben en die een oplossing sterk hypothekeren.

Met de feiten van de laatste maanden heb ik de indruk – en ik hoop dat u mij tegenspreekt – dat deze regeringsploeg – want u hebt een beslissing over de financiering voorgelegd aan de Vlaamse Regering – niet gelooft in Daarkom en in de toekomst van Daarkom. Ik heb niet de indruk dat de pagina omgedraaid kan worden en dat het huis een eerlijke kans kan krijgen. Ik kan alleen maar vaststellen dat u, minister, van in het begin – zoals mevrouw Idrissi ook al heeft gezegd – de financiering zeer snel hebt verlaagd van 800.000 naar 300.000 euro. Er zijn een aantal formele elementen die dat bekrachtigen, zoals het ontbreken van een beleidsplan, falende directies enzovoort. Ik ben mij daar goed van bewust. Minister, nu stelt u de vraag aan de Marokkaanse overheid om evenveel bij te dragen als Vlaanderen. Er is een onverwachte meevaller: de Marokkaanse overheid is bereid jaarlijks 250.000 euro te subsidiëren, en weer is het niet goed genoeg voor de Vlaamse Regering. Ik ga straks proberen aan te tonen dat dit een bewuste houding is.

Het is zinvol even in de tijd terug te gaan. In 2006 is er een overeenkomst afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en Marokko. Het bevat geen financieel engagement van Marokko. Er staat in de tekst geen woord over financiering of over volwaardige financiering. In 2008 is er een beheersovereenkomst afgesloten waarin staat dat Vlaanderen Daarkom jaarlijks zou financieren, maar ook dat indien Marokko het wenselijk acht tot medefinanciering over te gaan, de beheersovereenkomst moet worden aangepast. Hier is dus een spoor van cofinanciering.

Voor de volledigheid zal ik even verwijzen naar een schriftelijke vraag van 16 juni 2006 van ex-collega Sven Gatz. Toenmalig minister van Cultuur Anciaux antwoordde: “Er wordt in elk geval gestreefd naar een gelijkwaardige ondersteuning vanwege de Vlaamse Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko.” Dat is het enige geschreven document waarin ik een verwijzing vind. Ik kan alleen maar de bronnen gebruiken die ik gevonden heb en er zijn er heel wat.

Ik laat alle ellende, waarover we het hier al vaak hebben gehad, even achterwege en maak een sprong naar 13 december 2012. Het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis krijgt een brief van de bevoegde dienst/minister uit Marokko waarin staat dat het land 250.000 euro per jaar wil vrijmaken voor de werking van Daarkom. De brief werd dezelfde dag door Daarkom aan het kabinet van de minister bezorgd. Minister, ik ga er dus van uit dat u op de hoogte bent.

Vier dagen later beslist de Vlaamse Regering om een brief te schrijven naar het Koninkrijk Marokko waarin gevraagd wordt naar een evenwaardige financiering. Er wordt daarbij – en intussen ben ik zeker omdat ik die brief ook heb bemachtigd – geen verwijzing gemaakt naar de vier dagen eerder toegezegde 250.000 euro. Ofwel is er administratief iets misgelopen, ofwel is er een houding van ‘het is nooit genoeg’, ofwel zoekt men een stok om de hond te slaan.

Op 10 januari 2013 verklaart u in de commissie Cultuur dat u een evenwaardige financiële bijdrage verwacht van het Koninkrijk Marokko. U hebt toen gezegd dat u, als het bedrag lager zou zijn, zou nagaan of het eraan tegemoetkomt of niet. Ik ga uw antwoord op mijn schriftelijke vraag niet herhalen, want dat staat al in de notulen van het Vlaams Parlement. Ik kan alleen vaststellen dat u ook daar niet uitdrukkelijk melding maakt van de brief van het Koninkrijk Marokko, alleszins niet op een manier waaruit wij als parlementsleden konden afleiden dat er een uitdrukkelijk engagement van het Koninkrijk Marokko was. U maakt er wel melding van. U noemt het bedrag en u zegt “dat is het stuurcomité”, alsof u met die relatie tussen Vlaanderen en Marokko niets te maken hebt. U distantieert zich eigenlijk van het akkoord dat daar is bereikt. Ik kan niet anders dan het zo te lezen. U beschouwt die brief dus niet als een toezegging.

Op 23 januari 2013 zegt u in De Ochtend op Radio 1 hardop dat er zwart op wit een bindende afspraak was over een gelijkwaardige financiële inbreng vanwege Marokko, quod non. U beschuldigt ook de interim-directeur ervan de waarheid geweld aan te doen wat betreft uw openheid tijdens de commissiezitting van 10 januari. Ik til zwaar aan dit incident en ik hoop dat het ook kan worden uitgeklaard. U zegt: “Ik heb hier voor mij het verslag van de commissievergadering liggen en dat is daar absoluut wel gezegd.” ‘Dat’ verwijst naar het feit dat er al een akkoord was met de Marokkaanse overheid. Ik heb het verslag nog eens nagelezen en het is minstens voor interpretatie vatbaar.

Die brief betekent voor Daarkom wel een wereld van verschil. Het betekent dat de som van de subsidies van de twee overheden tot een bedrag leidt dat een werkbaar niveau heeft bereikt. U schrijft zelf aan de heer Mazouz, de Marokkaanse minister die bevoegd is voor Marokkaanse burgers in het buitenland: “Nous considérons que l’organisation nécessiterait un budget annuel minimal de 750.000 euros, préférable de 1 million d’euros afin d’assurer le développement de son fonctionnement.” Minister, met zo’n zin ga ik ervan uit dat 750.000 euro een werkbaar, maar minimaal bedrag is voor Daarkom.

Minister, ondertussen heeft die minister een bevestigingsbrief rechtstreeks aan u gestuurd, waarin dat engagement wordt bevestigd. Ik ga ervan uit dat er 250.000 euro is toegezegd door de overheid en dat de Vlaamse overheid 515.000 euro beschikbaar stelt.

Ik ken de achtergrond niet van sommige elementen van de voorbije maanden. Het is onverhoopt en uit geen enkel document hard te maken, dat de Marokkaanse overheid dit bedrag inbrengt. Ik ben er heel erg blij om. Het siert haar. Op zich vind ik het normaal dat in zo'n samenwerking met een bilateraal huis de overheid die inbreng doet.

Minister, ik mag er toch niet van uitgaan dat u dit huis zult sluiten omdat het niet letterlijk hetzelfde bedrag is dat Vlaanderen inbrengt. Alstublieft, een paar maanden houtworm opruimen en dan de werking opnieuw starten, en dan hoop ik dat die hypotheek wordt gelicht.

Ik wil nog iets zeggen over die 250.000 euro. Het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis, of je dat nu wilt of niet, is een initiatief van de Vlaamse Gemeenschap, van uw voorganger weliswaar. Marokko had geen enkele vorm van inspraak in het peperdure huurcontract waar we nu mee worden geconfronteerd en dat ik samen met u betreur. Dat kon verstandiger worden aangepakt, maar het is zoals het is.

Alle uitgaven gebeurden grotendeels in Vlaanderen. Er zijn ook revenues bij, er komen btw, taksen en retributies terug naar de Belgische en Vlaamse overheden. Het is dus gespendeerd in eigen land. De Marokkaanse overheid heeft meer dan 1 miljoen euro besteed aan de renovatie van dat gebouw. Er is dus een belangrijke buitenlandse inbreng geweest in dat gebouw. Vlaanderen is een rijker land dan Marokko en het huis is hier. Ik vind dat een mooi gebaar van Marokko.

Minister, waarom hebt u in uw antwoord tijdens de commissievergadering van 10 januari niet uitdrukkelijk melding gemaakt van de formele toezegging – elk woord is hier belangrijk – van 250.000 euro subsidie door de Marokkaanse overheid? Er is dus een officiële brief. Is er in de brief – ondertussen is die vraag overbodig – van de Vlaamse Regering aan het Koninkrijk Marokko melding gemaakt van de brief van Marokko aan Daarkom? Neen, er is dus geen melding van gemaakt, want ik heb die brief ondertussen zelf.

Minister, dit is mijn meest cruciale vraag: vindt u een werkingsbudget van 750.000 euro onvoldoende? Een herstart met dergelijk bedrag ligt dicht bij het initiële werkingsbudget van 800.000 euro. Welk bedrag wilt u minimaal ontvangen van Marokko? Is de toegezegde 250.000 euro al dan niet redelijk? Bent u bereid het beheersconvenant en eventueel ook het basisakkoord aan te passen? Wat zult u doen als Marokko niet meer dan 250.000 euro wil subsidiëren?

Ik verneem in de brief dat Marokko de 250.000 euro bevestigt, maar ook geen melding maakt van het hoger bedrag. Wat gaat u nu doen? Marokko belooft 250.000 euro, maar ook niet meer. Gaat u het huis sluiten? Wat gebeurt er in dat geval met het dure huurcontract? Ik hoop dat dat niet uw antwoord is. De Marokkaanse overheid vraagt het convenant bij te werken en de werking open te trekken naar andere partners – onder andere de andere taalgroepen in België, Vlaanderen, Brussel en Wallonië –, naar andere cultuur- en taalgroepen in beide landen?

Minister, vorige week is er een vergadering van het stuurcomité geweest. Ik meen begrepen te hebben dat het stuurcomité – met daarin hoge ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap en de Marokkaanse vertegenwoordiging – zich positief heeft uitgelaten over de toezegging van de 250.000 euro en u heeft gevraagd daarmee verder te gaan. Ik zou graag hebben dat u het advies van het stuurcomité mee opneemt in uw antwoord. Anders gezegd: gaat u daarop in of niet?

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, mijn vragen over de toekomst van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis gaan in dezelfde richting. U gaf aan op basis van een nota met aanbevelingen van de administratie in overleg met de Vlaamse Regering te hebben beslist om aan het Koninkrijk Marokko een groter engagement op te nemen dat gelijkwaardig is met het Vlaamse engagement.

Het stuurcomité waarin zowel mensen uit Vlaanderen als Marokko zetelen, stelde nog een regeling voor waarbij aan het convenant tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko een amendement zou worden toegevoegd. De Vlaamse Gemeenschap zou dan haar jaarlijkse werkingssubsidie op het huidige niveau van 515.000 euro handhaven, terwijl het Koninkrijk Marokko zou instemmen met een jaarlijkse werkingssubsidie van 250.000 euro. U gaf toen te kennen dat u hiermee akkoord kon gaan, maar Marokko zou een evenwaardig aandeel in de werkingskosten moeten opnemen. Ik val uiteraard in herhaling, want de vorige sprekers hebben dit ook al gezegd.

Op 17 december 2012 schreef u namens de Vlaamse Regering de bevoegde Marokkaanse minister aan met het verzoek een uitdrukkelijk engagement op lange termijn aan te gaan. De Vlaamse Regering wenst immers dat het Koninkrijk Marokko een evenwaardig aandeel in de werkingskosten opneemt. De beslissing om al dan niet door te gaan met Daarkom zou dan gebeuren op basis van het antwoord van de Marokkaanse overheid.

Wij hebben allemaal een brief gekregen van de voorzitter van de raad van bestuur van Daarkom. De voorzitter geeft aan dat het bedrag dat het Koninkrijk Marokko op tafel legt, als gelijkwaardig kan worden beschouwd omwille van de volgende redenen. Het Marokkaanse budget wordt uitgegeven in België, Marokko heeft hier geen voordeel bij, de werking van Daarkom wordt ingezet voor de bewoners van Brussel en Vlaanderen, en de economische draagkracht van Vlaanderen is groter dan die van Marokko. Een voorstel van een werkingsplan voor 2013 werd opgemaakt en ingediend bij de Vlaamse overheid. Daarkom gaat uit van een financieringsplan ten bedrage van 750.000 euro, met het vooruitzicht een eerder bescheiden en receptieve werking te hebben.

Minister, wat waren de initiële afspraken tussen Vlaanderen en Marokko op het vlak van de financiering? Vreest u niet met uw vraag naar een gelijkwaardig engagement, dat de Marokkaanse overheid – met het volgens de brief reeds verhoogd engagement – zich volledig terugtrekt uit het project? Kunt u zich vinden in de argumentatie van de voorzitter betreffende de gelijkwaardige financiering? Hebt u al een antwoord van de Marokkaanse overheid ontvangen? Het is natuurlijk nog niet lang geleden dat u ‘neen’ hebt gezegd. Wat is uw algemene reactie op de brief van de voorzitter van de raad van bestuur van 23 januari 2013?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik denk dat we met ons allen bezorgd zijn om het lot van Daarkom. Ik voel dat er voor het idee en de filosofie achter Daarkom een grote steun bestaat binnen de commissie. Maar ik ben wel een beetje verbaasd over de tonaliteit van een aantal vragen die werden gesteld. Ik hoor een mix van feiten en zagezegde intenties, een mix van vaststellingen en vermoedens of zelfs verdachtmakingen. Ik hoor spreken over een minister die niet gelooft in het Cultuurenhuis, ik hoor praten over fouten en beschuldigingen, over wurrgrepen.

Ik laat het hierbij, maar ik denk dat we allen erkennen dat het een complex dossier is, en dat die complexiteit voor een groot stuk terug te brengen is tot de wijze waarop Daarkom juridisch en technisch geconcipieerd is. We moeten dat blijven herhalen. Dat is geen eindpunt, maar een beginpunt van mijn redenering.

De reden waarom wij vandaag opnieuw samenzitten, – en we praten al veel over dit dossier – is dat het dossier Daarkom vastzit door keuzes uit het verleden. Dat is een vaststelling, en ik roep op om, vanuit die vaststelling en vanuit de geschiedenis die door collega Caron uitgebreid werd geschetst, en vooral vanuit de intrinsieke waarde die velen van ons aan het Cultuurhuis gunnen, op een meer constructieve manier met dit complexe dossier om te gaan.

We weten hoe het dossier gemaakt is, hoe het geconcipieerd is, we weten dat er moeilijke keuzes moeten worden gemaakt sinds het begin van deze legislatuur. Ik ben net als de andere vraagstellers benieuwd naar het antwoord van de minister.

We weten met zijn allen dat het geen dossier is waar we een-twee-drie met een propere lei kunnen starten. We weten ook dat de omgeving waarin we moeten functioneren, echt complex is. We hebben te maken met een ander land dat inderdaad inspanningen wil doen – en ik apprecieer dat enorm – om het dossier mee vooruit te helpen. Ik roep eigenlijk op om alles zakelijk en rustig te blijven bekijken. We moeten samen naar een nieuwe horizon kijken, en samen met de minister een nieuwe toekomst bieden aan het Culturenhuis.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Voorzitter, minister, collega's, ik ben vrij nieuw hier. Ik heb het allemaal opgezocht. De heer Caron verwijst naar Murphy. Maar 'mijnheer Murphy' is wel een zeer dure klant geweest. Als ik het budget bekijk, rijzen de haren me te berge, zeker als ik het vergelijk met het budget van andere cultuurcentra in Vlaanderen.

De heer Caron heeft al verwezen naar een antwoord van toenmalig minister Anciaux op een vraag van de heer Gatz, maar minister Anciaux heeft ook geantwoord op een vraag van mevrouw Libert van februari 2009. Daar wordt heel duidelijk gesteld: "Voor wat betreft het ondersteunen van de werking is de gelijkwaardige investering door beide overheden duidelijk geformaliseerd." Initieel lees ik daar toch een evenwaardige bijdrage in.

In de nota aan de Vlaamse Regering in 2006 van de toenmalige minister Anciaux betreffende de oprichting van een Vlaams-Marokkaans Culturenhuis staat op pagina 4: "Met uitzondering van de opstartkost die enkel door de Vlaamse Gemeenschap wordt gedragen, wordt ernaar gestreefd dat de Vlaamse Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko een gelijkwaardige ondersteuning bieden." Op de volgende pagina gaat de toenmalige minister verder: "De ambassadeur lichtte mij ook in van het feit dat de jaarlijkse financiële bijdrage, samen met de andere steun in natura, zoals ter beschikking stellen van collecties, reizen, verblijfskosten en kunstenaars, inderdaad gelijkwaardig zou zijn aan de bijdrage vanwege de Vlaamse Gemeenschap. De schriftelijke bevestiging van deze berichten wordt eerstdaags verwacht."

Minister, ik wil alleen maar een beeld schetsen. Voor zover ik kan zien, werd er in het begin altijd gestreefd naar een evenwaardige bijdrage.

Ik wil heel duidelijk stellen dat ik de opzet steun. Ik ben een groot voorstander van een uitwisseling tussen Vlaamse cultuur en Marokkaanse of Maghrebijnse cultuur. Ik ga ervan uit dat iedereen het daarmee eens is.

Ik vraag me af hoe het nu verder moet. Ik heb gewoon even de situatie geschetst. Voor het overige kijk ik uit naar het antwoord van de minister. Daarnet heeft al iemand verklaard dat het om een vrij complex dossier gaat. Dit betekent echter niet dat we niet eindelijk eens een knoop moeten ontwarren.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Voorzitter, ook ik ben hier een nieuwkomer. Tijdens de weinige weken dat de heer Meremans en ik hier al zitten, is dit thema het meest aan bod gekomen. Ik wil dan ook een bijkomende vraag stellen.

Zijn de afgelopen jaren initiatieven genomen om de expertise waarover we binnen de Vlaamse Gemeenschap, binnen de ministeries en de agentschappen beschikken eventueel in te zetten om deze structuur vooruit te helpen? Ik denk in dit verband onder meer aan de ligging van het Culturenhuis. De Wolvengracht ligt midden tussen al onze ministeries en agentschappen. Ook het Muntpunt ligt vlak in de buurt.

De leidend ambtenaar in mij komt weer even naar boven. Ik wil mee over oplossingen nadenken. Ik ben even bezorgd als de andere leden van deze commissie. Ik kan me indenken dat we dit dossier weer op gang moeten trekken. Is er al over nagedacht om de ministeries, de agentschappen of Muntpunt oplossingen te laten bieden of te laten samenwerken om dit heikele dossier, waarin elke vaart of efficiëntie ontbreekt, weer recht te trekken en vooruit te helpen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, mevrouw Idrissi heeft het tijdens haar vraagstelling steeds over de uitspraken van de voorzitter gehad. Ik wil voor alle duidelijkheid opmerken dat het om de uitspraken van de directeur ad interim gaat. Ik heb op zijn uitspraken in de pers gereageerd. Er is toch een onderscheid tussen een voorzitter van een raad van bestuur en een directeur.

Er is me gevraagd hoe het nu met de initieel gemaakte afspraken zit. De belangrijkste vraag is of al dan niet is gesteld dat het om een gelijkwaardige financiering moet gaan.

Artikel 17 van het destijds tussen de Vlaamse Gemeenschap en Marokko afgesloten convenant stelt hierover het volgende: “De bijdragen betreffende de werking van het culturenhuis zullen in gezamenlijk overleg tussen de partijen worden vastgelegd.” Die partijen zijn Marokko en de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Caron heeft de destijds gemaakte afspraken bijzonder selectief geciteerd en aangehaald. Er is namelijk ook de beslissing van de Vlaamse Regering van 6 oktober 2006 tot oprichting van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis en de hiermee gepaard gaande nota. De heer Meremans heeft er net ook al naar verwezen.

In die nota staat het volgende: “Het vermelde jaarlijkse subsidiebedrag dat aan de rechtspersoon vzw enkel al vanuit de Vlaamse Gemeenschap zal ter beschikking worden gesteld, volstaat om de huurlasten te dragen en om een deel van de andere werkingskosten te financieren.” Over de financiële bijdragen van het Koninkrijk Marokko, wat misschien wel het belangrijkste punt is, staat er het volgende: “Sinds de ondertekening van de samenwerkingsovereenkomst, waarbij het streefdoel van een gelijkwaardige financiering van beide partners duidelijk werd verwoord, werden binnen de Marokkaanse overheid de nodige stappen gezet om, naast de medewerking en de ondersteuning in natura, ook nadrukkelijk een significante financiële bijdrage te kunnen garanderen op een recurrente wijze.”

Aan die beslissing van de vorige Vlaamse Regering is natuurlijk ook een begrotingsakkoord verbonden. Aangezien dat akkoord deel van de beslissing uitmaakt, is het misschien interessant ook eens naar deze tekst te kijken.

Het begrotingsakkoord van toenmalig minister van Begroting Van Mechelen stelt hierover het volgende: “Het feit dat de recurrente financiering op heden nog geenszins met zekerheid kan gegarandeerd worden wegens onduidelijkheid over het al dan niet bijdragen van het Koninkrijk Marokko ten belope van 700.000 euro.”

Er staat uitdrukkelijk dat Marokko werd verondersteld 700.000 euro bij te dragen. Het gaat om dit specifiek bedrag omdat de Vlaamse Gemeenschap op dat ogenblik ook 700.000 euro zou bijdragen. Dat staat heel expliciet in het begrotingsakkoord. Dit punt is door de toenmalige minister van Cultuur op deze wijze aan de Vlaamse Regering voorgelegd. Dit punt maakt deel uit van de beslissing die de Vlaamse Regering toen heeft genomen.

Verder zijn me vragen gesteld over zaken die ik zou hebben achtergehouden. Ik vind dat vrij straf. Ik heb het verslag van de commissievergadering bij me. De verslaggevers maken de verslagen steeds op een heel correcte wijze. Ik dank hen daarvoor. Ik kan iedereen een kopie van dit verslag bezorgen. Ik citeer: “Het Koninkrijk Marokko stemt in met een jaarlijkse werkingssubsidie van 250.000 euro.” Ik heb dat uitdrukkelijk gesteld. Ik begrijp niet waarom ik ervan wordt beschuldigd iets te hebben verzwegen. Het staat hier zwart op wit. Ik heb toen ook vermeld dat het stuurcomité dit punt had besproken. Ik heb dat uitdrukkelijk vermeld. Er is me toen ook gevraagd of ik al dan niet een brief met betrekking tot dit engagement had ontvangen. Ik wil dit nog even verduidelijken.

Een lid van het stuurcomité heeft de voorzitter van de raad van bestuur een mail gestuurd. Die mail was niet tot mij gericht. Als bijlage was aan die mail een brief toegevoegd. Die bijlage was niet gedateerd of ondertekend. Die mail en die bijlage zijn daarna naar ons geforward.

We hebben echter nooit zelf een ondertekende en gedateerde brief ontvangen, laat staan dat die brief nog van de Marokkaanse overheid zou uitgaan. Ik heb absoluut niets verzwegen. Dit is een correcte weergave van de feiten.

Verder is me gevraagd of ik me kan vinden in de argumentatie van de voorzitter betreffende de gelijkwaardige financiering. Ik heb daar akte van genomen. Ik heb de argumenten van de voorzitter genoteerd.

Het stuurcomité is intussen samengekomen. Men heeft gezegd dat wat op tafel ligt, bijzonder precair is en dat het echt een minimum is, maar dat op basis daarvan een werking kan worden opgezet.

Ik heb dit maandag besproken met de ambassadeur van Marokko. De beslissing om in december een brief te schrijven aan Marokko, was besproken en er is overleg over gepleegd op de ministerraad van de Vlaamse Regering. Het was niet echt een formele beslissing, maar ik heb het wel voorgelegd, en de oplossing was om een brief te schrijven. Ik ga nu met al deze argumenten terug naar de ministerraad van de Vlaamse Regering, om te bekijken hoe we nu verder gaan met Daarkom. Ik zou dan ook de beslissing van de Vlaamse Regering willen afwachten.

Collega's, ik heb gisteren, op 6 februari, een brief ontvangen van de minister van het Koninkrijk Marokko, waarin het engagement mij voor het eerst formeel wordt gemeld. Ik zal alle leden van de commissie een kopie van de brief bezorgen. Er wordt gesteld dat men die 250.000 euro structureel wil garanderen, maar er staat ook een voorwaarde bij vermeld, namelijk dat alle culturen in ons land op eenzelfde, gelijkwaardige manier betrokken moeten worden. We moeten dus ook de andere gemeenschappen – de Franse en dergelijke meer – betrekken in ons Vlaams-Marokkaans Culturenhuis. Die voorwaarde deelt de Marokkaanse overheid ons mee in haar brief.

De Marokkaanse overheid vraagt de convenant bij te werken en de werking open te trekken naar andere partners. Nu staat er niet meer expliciet in de brief dat wij de Franse Gemeenschap moeten betrekken, zoals het wel in een niet-getekende, niet-gedateerde mail stond. Nu staat er dat wij alle culturen uit beide landen formeel moeten betrekken.

Collega's, er werd mij gevraagd welk bedrag ik minstens wilde ontvangen van Marokko. In antwoord op die vraag wil ik een aantal cijfers meegeven. Tijdens de vorige legislatuur is beslist om La Gaîté als locatie te nemen voor Daarkom. De huurlasten daarvoor lopen op tot in totaal 370.000 euro per jaar. Dat wordt dus allemaal geïnvesteerd in de bakstenen, en veel minder in de ziel en de werking van Daarkom. Voor zijn personeelsbezetting heeft Daarkom, zoals ze het zelf schetsen, 250.000 euro per jaar nodig. Ik daag u uit om de som te maken, collega's.

Op 19 november 2012 hebben wij een voorstel van begroting ontvangen van Daarkom. Daarin wordt rekening gehouden met een subsidie van 715.000 euro. Dat is 515.000 euro van Vlaanderen en 200.000 euro van Marokko. Uit de begroting blijkt dat slechts 48.500 euro kan worden besteed aan artistieke werking. Daar zit ook nog eens 17.500 euro in die zij willen gebruiken als intering op een reserve. 2012 is afgesloten met een negatief eigen vermogen van 24.000 euro. Interen op een reserve ten belope van 17.500 euro lijkt op dit moment, op basis van de cijfers waarover wij beschikken, dus niet evident.

Door de beslissing van Marokko om in 2013 250.000 euro over te maken – 100.000 euro voor de technische uitrusting en de resterende 150.000 euro voor de werking – blijft er in de praktijk voor de artistieke werking van Daarkom – dus niet de bakstenen, maar de ziel, die voor ons het belangrijkste is – bijna geen budget meer over.

In een brief van Daarkom van 27 oktober 2011, vlak na de opening, zei de vzw minimaal 875.000 euro nodig te hebben om een werking te kunnen opzetten in La Gaîté. Ik spreek mij dus niet uit, net zomin als op 10 januari, over een precies bedrag dat Marokko zou moeten

inbrengen. Ik verwijs naar de oorspronkelijke beslissing die binnen de Vlaamse Regering is genomen over de gelijkwaardige financiering. Het lijkt me maar correct dat ik, met de brief die ik gisteren heb ontvangen, vrijdag naar de ministerraad van de Vlaamse Regering ga en de collega's vraag of dit volstaat als een gelijkwaardige bijdrage van Marokko en of wij akte nemen van de brief en het verslag van het stuurcomité.

Collega's, de beheersovereenkomst liep af op 31 december 2012. Het convenant met Marokko werd in onderling akkoord verlengd voor onbepaalde duur, in afwachting van een nieuwe. Zodra er een beslissing is genomen over de toekomst van Daarkom, worden er nieuwe afspraken gemaakt.

Mevrouw Idrissi, u vroeg mijn reactie op de beschuldigingen van de interim-voorzitter. Het is overigens geen voorzitter, maar een directeur. Er is hier veel geciteerd uit een interview met mij op Radio 1. Het was de interim-directeur die naar de pers is gestapt en mij heel expliciet verweet dat ik gelogen had en zaken had gezegd die niet correct waren. Er werden mij allerlei beschuldigingen naar het hoofd geslingerd. Ik heb geprobeerd om daar correct en sereen op te antwoorden. Ik neem natuurlijk akte van de beschuldigingen van die interim-directeur en laat die onterechte beschuldigingen voor zijn rekening.

Mevrouw Idrissi, u verwacht dat Daarkom dringend een werking ontplooit op basis van de huidige toelage en hiervoor op zoek gaat naar tijdelijke locaties. U vraagt of er geld voor zal zijn. Wij hebben onze verantwoordelijkheid genomen. Ik heb dat hier op 10 januari al gezegd. Wij hebben heel expliciet in de begroting 2013 het bedrag van 515.000 euro dat wij willen garanderen, opgenomen voor de werking van het Vlaams-Marokkaans culturenhuis. Het klopt dat we nu, op basis van de brief die ik gisteren heb ontvangen, zullen nagaan hoe het verder kan gaan.

Neen, ik ben niet in het bezit van het meerjarenplan. Het is ook niet de eerste keer dat dit te laat is of pas na de feiten aan mij wordt bezorgd.

Ik vind het nogal straf dat zowel mevrouw Idrissi als de heer Caron zegt dat ik niet in het huis geloof en zorg voor een comateuze patiënt. Ik vind het kras dat men laat uitschijnen dat wij van alles doen om Daarkom stilletjes te laten doodbloeden of te laten uitsterven. Ik wil erop wijzen dat er in dit dossier heel wat zaken fout zijn gelopen. We hebben het vorige keer ook al gezegd dat de wet van Murphy heeft gespeeld. Er zijn veel personeelsswissels geweest. Verschillende zaken zijn niet in orde. Sommige verslagen en meerjarenplannen zijn er niet. Telkens hebben we mee gezocht naar oplossingen, samen met de administratie, samen met het stuurcomité, samen met de raad van bestuur, samen met het kabinet. Wij hebben die ook altijd gevonden. We hebben hun toegelaten om in te teren op de reserves. We hebben hun toegelaten om telkens een afwijking te krijgen. We hebben mee gezocht naar oplossingen. We helpen hen nu met de rechtszaak die ze moeten voeren. We ondersteunen de vzw Daarkom omdat we er ook in geloven, omdat we vinden dat ze een kans moeten krijgen. Daar nu uit afleiden dat ik er niet in zou geloven of dat ik dingen zou verzwijgen om ervoor te zorgen dat Daarkom niet kan verder doen, dat vind ik bijzonder straf en dat is de feiten naast zich neerleggen. We hebben altijd geprobeerd om voor alle moeilijkheden die Daarkom tegenkwam, oplossingen te zoeken. We hebben dingen door de vingers gekeken zodat Daarkom ook een toekomst heeft.

Er zijn ook vragen gesteld over het stuurcomité. Het besluit was dat het een minimum was, maar dat het op die manier toch wel moest lukken.

Er was ook een vraag of er nagegaan was of er samenwerking mogelijk was in de buurt. Toen Daarkom effectief met de werking is gestart, is er een inhoudelijke samenwerking geweest met Muntpunt. Ik wil ook nog eens herhalen dat we op alle fronten, zowel politiek, vanuit het kabinet maar ook vanuit de diensten – en ik heb aan mevrouw Claus gevraagd om hier aanwezig te zijn omdat ze deel uitmaakt van het stuurcomité – altijd mee hebben gezocht naar oplossingen, hoe we voor fouten uit het verleden, zoals het huurcontract dat enorm weegt op

de werking, een oplossing kunnen vinden. Wij hebben echt wel heel veel gedaan. Ik hoop dat niemand er meer aan twijfelt dat we alles hebben gedaan voor een mooie toekomst voor dit huis.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik ben mijn betoog daarnet begonnen met “Het is vrij ongezien dat een voorzitter ad interim” – en het moet directeur ad interim zijn – “de minister ervan beschuldigt de commissie voor te liegen.” Ik heb daarmee niet geïnsinueerd dat u deze commissie hebt voorgelogen. Ik heb willen zeggen dat ik zelf heel erg verbaasd ben dat een directeur ad interim zulke woorden in de mond neemt zonder dat er enige grond voor is. Als je zulke woorden publiekelijk in de mond neemt, dan moet je wel heel duidelijke aanwijzingen hebben. Dat bedoelde ik met ‘ongezien’.

Ik heb daarnet gezegd dat Daarkom in een wurggreep zit. Ik herhaal dat nu opnieuw. Uit de feiten die u mij hebt gegeven – en ik ben er 100 procent van overtuigd dat u heel erg uw best doet om dit ongelooflijk complexe dossier in rechte banen te leiden –, blijkt dat Daarkom in een wurggreep zit. Het kan geen enkele kant op. Men heeft nog altijd geen zekerheid over de financiële situatie. U stelt zelf dat er bitter weinig overblijft om een werking te ontplooien. Dan is het heel moeilijk om een meerjarenplanning op te stellen. Ik blijf dan bij het woord dat ik heb gebruikt: ‘wurggreep’.

Er is nu een beslissing van de Marokkaanse overheid. Ik hoop dat er nu snel knopen worden doorgehakt en dat er snel beslissingen worden genomen. We zijn al zoveel jaren bezig met dit dossier en het blijft hetzelfde verhaal. Het lijkt alsof we iedere keer dieper en dieper in het moeras zakken zonder dat er enige vorm van hoop of vooruitgang is zodat we het verleden achter ons kunnen laten en de bladzijde kunnen omslaan. Ik steun de pistes van de heer De Ro, maar ik denk dat de Vlaamse overheid al heel wat heeft ondernomen om een nieuwe start te maken, ook tegenover de culturele verenigingen in Brussel die heel erg openstaan voor een initiatief zoals Daarkom, maar vandaag is die er nog niet en kunnen we die hoopvolle perspectieven niet benutten.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik heb een dubbel gevoel bij dit dossier, bij uw houding en de manier waarop u reageert op die 250.000 euro. Ik zal daar eerlijk in zijn. U zegt dat u daarmee naar de regering stapt. Dat is ook logisch. Die brief is ook voorgelegd aan de regering voor hij vertrok. Ik merk er wel geen engagement in. Formeel stapt u naar de regering, maar ik wil minstens weten of u dat dossier zult behartigen of niet. U mag het me kwalijk nemen, maar ik verwacht van een minister een engagement voor dat huis. Als het niet goed is, zeg het dan. Ik heb daar geen moeite mee. Wees dan duidelijk.

Ik wil de aanbeveling van de heer Delva ter harte nemen om er zakelijk naar te kijken en er constructief aan te werken. Ik wil dat graag doen. Een nieuwe horizon creëren heeft mooie woorden in de mond, maar het dossier is zodanig besmeurd geraakt door de geschiedenis dat dat heel moeilijk is. Als we dat niet doen, wil ik er enkele elementen uit halen die dat kunnen bekrachtigen. Tot het eerste contact in het stuurcomité was er geen enkel signaal geweest dat Marokko financieel zou bijdragen. We praten over de periode van 2006 tot oktober-november 2012. Het is toch een positief signaal dat dat er nu komt.

Minister, ik wil even terugkeren naar de nota van de Vlaamse Regering. Ik beschuldig u niet van selectief citeren. Toen stond niet in de nota dat van Marokko wordt verwacht dat het 700.000 euro cash op tafel zou leggen. De bedoeling was dat Marokko via tentoonstellingen, reis- en verblijfkosten van artiesten enzovoort, ook een belangrijke bijdrage in natura zou leveren. Dat staat ook in de nota. Dat ben ik wel zeker.

Deze discussie is gekleurd. Het antwoord van mevrouw Libert is straffer. Daar staat het woord ‘geformaliseerd’ in. Er is een nieuw feit, een toezegging van een bedrag. Dat is een

fantastische stap en dat is de verdienste van het stuurcomité, dat zelf naar een oplossing heeft gezocht. Dat kan ik alleen maar toejuichen. Ik ben niet verbaasd, minister, dat het stuurcomité u aanbeveelt om met dat minimumbedrag van de twee overheden een werking mogelijk te maken. Ze adviseren dat in een nota. Ik hoop dat we daarop ingaan.

We hebben dus een positief stuurcomité, en er zijn middelen. Ik heb begrepen dat de financiële situatie relatief goed onder controle is, dat we min of meer break-even staan. Er zijn natuurlijk heel zware huurlasten. Waarschijnlijk zijn er geen schulden meer, toch geen grote. Er is dus een verse lei; het bord, dat deze keer het juiste profiel heeft, is schoongeveegd, en dat kan zo'n huis een invulling geven. Dan zijn we weg voor een nieuw en interessant verhaal.

Minister, uw meerjarenbegroting en meerjarenplan, alstublieft, laat dat toch niet schrijven. Door wie zult u het laten schrijven? Door een interim-directeur? Door een voorzitter? Nee toch? U zult toch eerst een nieuwe directeur aanwerven om uw visie op dat huis te laten uitschrijven, hoop ik. Maar het is een kans waarmee we verder kunnen gaan. Er zijn mogelijkheden te over om het te doen.

De verbreding naar de andere culturen zoals in de brief van Marokko staat – “les cultures des deux pays” –, sluit naadloos aan bij uw intentie om de werking en de missie van Daarkom te verbreden en meer aanknopingspunten te vinden bij diverse culturele groepen. De culturen in eigen land, dat is ook een zeer divers verhaal. Dat geeft mogelijkheden voor een verbreding die ik interessant vind en die het uit een te strikt kader kan weghalen.

Minister, van de Marokkaanse subsidie van 250.000 euro wordt dit jaar 100.000 euro toegepast voor technieken, voor licht en klank en dat soort zaken. We hebben nog geen personeelsploeg dit jaar. Het is al februari, en tegen dat die is aangeworven, zal de werkingskost voor personeel lager liggen. Ik ga ervan uit dat de technische kosten dit jaar zijn gemaakt, zodat het artistieke budget volgend jaar 100.000 euro hoger zal zijn.

Het is een kans. Er zijn veel kunstencentra in Vlaanderen die met een lager artistiek budget een hele mooie werking neerzetten. Kansen te over dus. Ik hou een echt constructief pleidooi om de pagina om te draaien.

Minister, u moet nu niets zeggen, zeg het vrijdag op de ministerraad. Maak een keuze, ik hoop dat het een keuze is waardoor het huis een nieuwe start kan maken, met een nieuwe ploeg, met een nieuw meerjarenplan. Als het niet zo is, wil ik graag dat de regering een duidelijk standpunt inneemt. Laat ons dan dit initiatief sluiten – niet dat dit mijn wens is –, dan zijn we af van dit soort heen-en-weerdiscussies.

Er zijn genoeg elementen voor een nieuwe kans. Er is geen astronomisch ruim budget, maar het moet kunnen.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, er moeten knopen worden doorgehakt. Het dossier zit potdicht. Als ik uw optelsom hoor, dan lijkt het me onwaarschijnlijk. Er schiet ongeveer 40.000 tot 48.000 euro over om een hele werking mee te financieren.

U zei ook, en ik lees het ook in de brief van het Koninkrijk Marokko: die 250.000 euro wordt enkel gegeven indien het huis openstaat voor alle groepen, dus voor verschillende culturen. Dat is weer een andere aanpak. Dat is een bijkomende voorwaarde die wordt gesteld, en ik zie in dit dossier eigenlijk geen uitweg.

Collega Caron is zeer positief en ziet alles zeer rooskleurig. Ik vind dat natuurlijk heel fijn, maar ik bekijk het vrij realistisch, en ik zie het helemaal niet rooskleurig in. Ik volg de commissie Integratie en Inburgering ook heel intensief op. Uw collega-minister Bourgeois zoekt naar wegen en manieren om de integratie van mensen van verschillende origine te integreren binnen bestaande structuren.

Ik denk dat de piste die collega De Ro aanhaalt de enige piste is om van dit dossier nog iets te maken. Muntpunt ligt op nog geen honderd meter van La Gaité. Het is een structuur van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) die openstaat voor alle Brusselaars en Vlamingen, en ik zie een samenwerking op deze manier verder functioneren. Collega Caron, ik vrees dat al de rest niet haalbaar is op lange termijn. We hebben nog heel wat jaren voor de boeg, en u spreekt over een huurprijs van 370.000 euro, maar dat lijkt me wel erg veel, tenzij u de kosten voor gas en elektriciteit meerekent. Ik dacht eerder aan een huurprijs van 200.000 euro. Deze huurprijs is onwaarschijnlijk hoog, terwijl Muntpunt een perfecte samenwerking en match zou kunnen zijn om inderdaad tegemoet te komen aan de voorwaarden die het Koninkrijk Marokko stelt. Want anders ontvangt u zelfs die 250.000 euro niet als ik het goed gelezen heb. Nu, dat is de piste die we aangeven vanuit Open Vld.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Ik bewonder het enthousiasme van collega Caron. Maar tussen droom en daad staat er vaak veel in de weg. Maar ik heb hier de brief van het Koninkrijk Marokko waar duidelijk in staat: “Nous proposons que Daarkom soit ouverte à tous les groupes et a toutes les cultures des deux pays.”

Minister, in de nota aan de Vlaamse Regering van 2006 staat heel duidelijk de maatschappelijke doelstelling vermeld: “Het Culturenhuis heeft tot doel de Vlaamse en Vlaams-Brusselse organisaties en burgers aan te moedigen de kennis over de Vlaamse en Marokkaanse culturen uit te diepen. De wisselwerking tussen de Vlaamse en de Marokkaanse culturen hoort een platform te zijn voor ontmoeting en dialoog, en de culturele kruisbestuiving in Brussel en de rest van Vlaanderen te versterken.” Dat zijn toch doelstellingen die moeten worden getoetst aan die brief. Die zin kan van alles betekenen. Je kunt die zin op verschillende manieren interpreteren, maar het is toch duidelijk een initiatief vanuit de Vlaamse overheid samen met de Marokkaanse overheid.

Het lijkt me dan ook logisch dat we het geld van de belastingen goed besteden, want het is toch de opzet om de kruisbestuiving van Marokkaanse, of bij uitbreiding Maghrebijnse culturen, met de Vlaamse cultuur te verkrijgen. Dat is toch de initiële doelstelling van het opstarten van Daarkom. Ik zou u willen vragen om daar rekening mee te houden als u vrijdag naar de Vlaamse Regering gaat.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik wil nog iets toevoegen aan mijn betoog van daarnet. Er is vrij recent een samenwerkingsakkoord afgesloten tussen de Franse en de Vlaamse Gemeenschap, tussen de Franstalige minister van Cultuur, van Marokkaanse origine, en de Vlaamse minister van Cultuur. Ik denk dat dit initiatief zeker kan worden besproken in die samenwerkingscommissie, zonder daarbij afbreuk te doen aan de missie van Daarkom, waar ik volledig achter sta. Binnen het huidige juridisch kader kunnen wel enkele pistes gevonden worden om tegemoet te komen aan die welbepaalde zin uit de brief, zonder daarbij afbreuk te doen aan de visie die door de Vlaamse Regering is ontwikkeld.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Er wordt hier gezegd dat het centrum snel moet kunnen aanwerven, maar dat is natuurlijk de verantwoordelijkheid van de vzw. De vzw moet die procedures opstarten.

Nog kort even iets over het meerjarenplan, het is daarjuist door collega Idrissi al even aangehaald. Dit is de discussie van de kip en het ei. Men kan ook zeggen dat, als er een visie is met een meerjarenplan, men daar zijn financiering kan op afstemmen. Omgekeerd kan men ook stellen dat ze nog geen meerjarenplan hebben, want ze weten nog niet welk budget er zal zijn. Dat is een welles-nietesspelletje. Nu, wij zien het eerder omgekeerd: ze hadden zich aan de timing moeten houden om dat meerjarenplan klaar te krijgen. Dat plan had eind vorig jaar

al op tafel moeten liggen, om aan te tonen wat men wil doen, en daar dan een budget structureel op vaststellen. Dat is niet de eerste keer. Ik heb daarnet al verklaard dat het er niet is. Dat is voor mij geen breekpunt.

Ik wil de mensen die menen dat er geen engagement is, erop wijzen dat ik niet op de bespreking binnen de Vlaamse Regering wil vooruitlopen. Ik zal me daaraan houden. De feiten zijn wat ze zijn. We hebben ons de voorbije drie jaar al enorm geëngageerd om het Culturenhuis een toekomst te bieden. We zullen zien wat er uit de besprekingen binnen de Vlaamse Regering zal komen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik wil nog even ingaan op die opmerking over de kip en het ei, oftewel de meerjarenplanning en de subsidiëring. Ik ben zelf voorzitter van vzw's die zich in de praktijk met cultuur en kunst bezighouden. Om een meerjarenplan te ontwikkelen, heeft een organisatie een goede artistieke of culturele leiding nodig. Dat is er hier niet.

Ik wil de vorige directies, die hun verantwoordelijkheid met betrekking tot jaarplannen, jaarverslagen en meerjarenplannen niet hebben genomen, hier niet verdedigen. Ik vind echter niet dat we de huidige situatie door de fouten van mensen uit de vroegere ploegen mogen laten hypothekeren.

Het is niet de taak van een voorzitter of van een raad van bestuur van een vzw een artistieke en culturele invulling aan de missie te geven. Dat is de verantwoordelijkheid van een ploeg onder leiding van een directeur. Ik vraag dan ook, bij wijze van spreken, clementie om die fase te doorlopen en het meerjarenplan vanuit de gedegen visie van een goede nieuwe leiding te laten vertrekken.

Het stuurcomité en de raad van bestuur moeten dit begeleiden en controleren. Ze moeten ook beslissingen nemen. We mogen de nieuwe start echter niet hypothekeren met keuzes waarmee de nieuwe ploeg dan ongewild kan worden geconfronteerd.

De minister moet in alle openheid beslissen of ze er al dan niet voor wil gaan. We zullen horen wat het wordt. Ik zou graag hebben dat de formele elementen die zich vooral in het verleden situeren, niet worden gebruikt om de toekomst te hypothekeren. Dat is mijn wens.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■